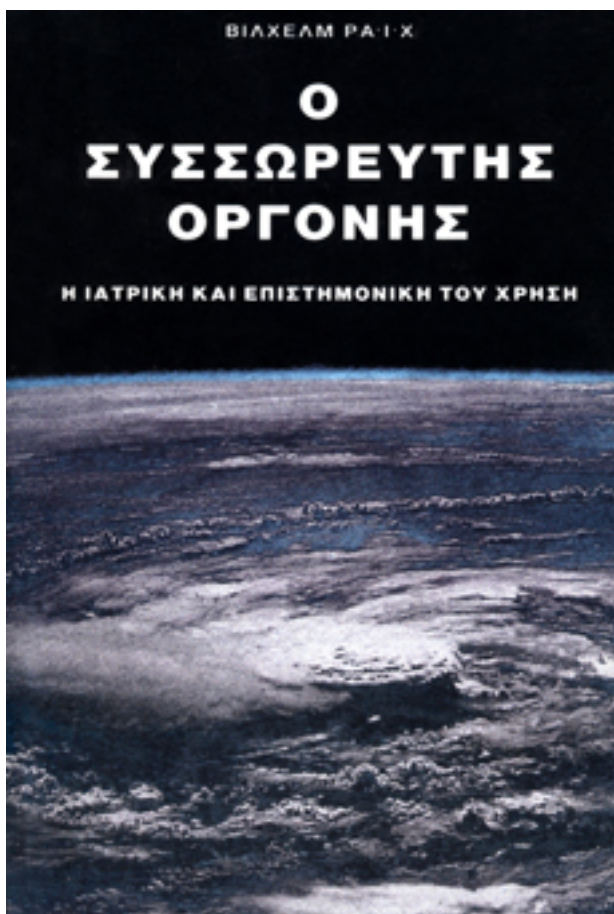

Κάτι που εμφανίζει εξαιρετικό ενδιαφέρον είναι η ανακάλυψη της «Κοσμικής Οργονοενέργειας», όπως ονομάστηκε, από τον ερευνητή Βίλχελμ Ράιχ γύρω στα 1940.

Η «Κοσμική οργονοενέργεια» ορίστηκε ως «το ειδικό είδος της ενέργειας που κατευθύνει και συντηρεί τη ζωή». Επίσης αναφέρεται ότι «στην φυσική της κατάσταση, ή στο σκοτεινό οργονοδωμάτιο, η οργονοενέργεια φαίνεται να έχει το σχήμα μιας αργά κινούμενης ομίχλης, δηλαδή περισσότερο ή λιγότερο διασκορπισμένη, με διαρκώς μεταβαλλόμενες συγκεντρώσεις που μοιάζουν με νήματα. Αν διεγερθεί κατά κάποιο τρόπο, για παράδειγμα με την παρουσία ζωντανών οργανισμών ή ηλεκτρομαγνητικής ενέργειας, οι συγκεντρώσεις αυξάνουν σε πυκνότητα και ταχύτητα. Στο δωμάτιο που δεν έχει καθόλου φως εμφανίζονται σαν ζυηρές γραμμές που αλλάζουν μετά σε λαμπρές, γρήγορες, κίτρινες σπίθες... Η οργονοενέργεια διεισδύει σε καθετί με διαφορετικές ταχύτητες. Υπάρχει παντού, με διαφορές μόνο ως προς την πυκνότητα ή τη συγκέντρωση.»

Αυτά και άλλα πολλά αναφέρονται στο βιβλίο του Β. Ράιχ «Ο Συσσωρευτής Οργόνης».

Κόσμος και Οργονοενέργεια

Συντάχθηκε απο τον/την Μαίρη Μπρούσου
Τετάρτη, 24 Μαΐου 2006 19:00

Το αξιόλογο είναι, ότι αυτός ο επιστήμονας κατάφερε όχι μόνο να αντιληφθεί την ενέργεια που περιβάλλει τον Κόσμο μας, αλλά και να την μετατρέψει σε άμεσα αξιοποιήσιμη με την δημιουργία του λεγόμενου Οργονοσυσσωρευτή και άλλων εφευρέσεων. Χαρακτηριστικό είναι ότι τα επίπεδα οργόνης δεν είναι υψηλά στην ατμόσφαιρα όταν υπάρχει πολύ υγρασία ή άσχημος καιρός γενικότερα. Κάτω από τέτοιες συνθήκες οι σχετικές συσκευές δεν λειτουργούν. Αυτό μου θυμίζει τα αεροπλάνα (chemtrails) που περνούν αφήνοντας άσπρες λουρίδες στον ουρανό και οι οποίες δεν εξαφανίζονται ύστερα από λίγο όπως γίνεται με αυτές που σχηματίζουν τα παγωμένα καύσιμα αεροπλάνων που πετούν σε κάποιο συγκεκριμένο ύψος. Οι λουρίδες στις οποίες αναφέρομαι, με το πέρασμα των ωρών, γίνονται ολοένα και φαρδύτερες ώσπου ενώνονται (συνήθως εμφανίζονται πολλές μαζί) σε μία πολτοειδή γκριζα ομίχλη. Ο ουρανός παύει να είναι γαλανός (το γαλάζιο τυγχάνει να είναι και το χαρακτηριστικό χρώμα της οργονοενέργειας) και συννεφιάζει. Οι γραμμές, λοιπόν, που αφήνουν τα αεροπλάνα πίσω τους είναι 2 ειδών. Μπορώ να σας επισημάνω ότι 5-7 το πρωί οι γραμμές του 2ου είδους - αυτές που απλώνουν και φέρνουν κακοκαιρία - είναι συνήθως πάρα πολύ πυκνές. Οι άλλες έχουν πιο σποραδικό ρυθμό εμφάνισης και συμβαδίζουν με τα δρομολόγια των αεροπορικών γραμμών.

Όπως βλέπετε, υπάρχουν βάσιμες υποψίες ότι κάποιος θέλει να προκαλεί τη συννεφιά με ό,τι αυτή συνεπάγεται. Εάν δε, η οργονοενέργεια ταυτίζεται με την ενέργεια που λαμβάνουμε μέσω του αιθέρα, τότε καταλαβαίνετε τι παίζεται πίσω από την πλάτη μας. Ή μήπως καλύτερα να πω πάνω από τα κεφάλια μας;

Κάτι επίσης πολύ ζουμερό είναι ότι ο οργονοενεργειακός συσσωρευτής που εφευρέθηκε από τον Β. Ράιχ παρουσιάζει κάποια ιδιότητα η οποία ακυρώνει την απόλυτη ισχύ του 2ου Νόμου της Θερμοδυναμικής. Αντίθετα με τον νόμο αυτό, κατά τη λειτουργία του συσσωρευτή η ενέργεια μετατοπίζεται από το χαμηλότερο στο ψηλότερο επίπεδο, προκαλώντας τη δημιουργία ενός υψηλότερου δυναμικού.

Όλα αυτά βρίσκονται πολύ κατανοητά στο βιβλίο που προανέφερα και το οποίο έχει κυκλοφορήσει από τις εκδόσεις «ΠΑΛΜΟΡΓΟΝ» (κεντρική διάθεση: «Παρασκήνιο»).

Για την ιστορία, ο Β. Ράιχ διώχθηκε από τις αρχές και φυλακίστηκε το Μάρτιο του 1957.

Μαίρη Μπρούσου ©